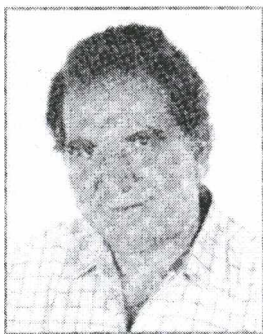

Περί διαφορετικότητας

Του Δημήτρη Μητρόπουλου

Επειδή απουσίαζα σε ημερίδα της ΠΟΑΣΥ (Πανελλήνια Ομοσπονδία Αστυνομικών Υπαλλήλων) στη Δράμα, μαζί με τον αδελφό μου Αλέξη Μητρόπουλο, στα πλαίσια του εορτασμού των 20 χρόνων συνδικαλιστικής της δραστηριότητας, δεν έμαθα εγκαίρως το περιεχόμενο της διάλεξης του εκλεκτού συμπολίτη τέως Πρωθυπουργού κ. Κώστα Σημίτη στο δημαρχείο του Πύργου. Είχα όμως από τον προαναγγελθέντα τίτλο της («Δημοκρατία και διαφορετικότητα στην Ευρωπαϊκή Ένωση»), αποκομίσει την εντύπωση ότι ο ομιλητής, που προσφάτως επέστρεψε από συνάντηση προβληματισμού τέως Ευρωπαίων πρωθυπουργών (για την πορεία της Ευρώπης και του κόσμου, ενόψει της εξελισσόμενης πολυπληθυσιακής κρίσης του συστήματος), ότι θα εστίαζε το ενδιαφέρον των συνέδρων του «συνεδριακού τουρισμού», όπως εύστοχα αποτίμησε το ειδικό βάρος του πολυδιαφημισμένου γεγονότος ο φίλος δήμαρχος κ. Μάκης Παρασκευόπουλος, στην άμεση ανάγκη εξάλειψης του ελληνοφιλίας δημοκρατίας που ενδημεί στην ολιγαρχική και πολύ νεοφιλελεύθερη εσχάτως δομή της Ε.Ε., καθώς και στην αναζήτηση σχεδίου διαφορετικής ανάπτυξης των πολιτικών της, που ενδυναμώνουν το κοινωνικό κράτος, απορρίπτουν την μονοδιάστατη φιλοατλαντική θεώρηση του κόσμου και επαναφέρουν τις ανεξέλεγκτες κερδοσκοπικές οικονομικές δυνάμεις εντός του πεδίου ελέγχου των δημοκρατικών θεσμών.

Την ελπίδα αυτή μου ενίσχυσε η θεματική της πρόσφατης διαφοροποίησής του από τη γνωστή απόφαση της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ να ζητήσει τη διενέργεια δημοψηφίσματος για τη συνθήκη της Λισσαβόνας (δημοψήφισμα επί ψηφισμένου νομοσχεδίου), για την οποία, ο κατ' εξοχήν υπεύθυνος συντονιστής της σύνταξης της τέως πρόεδρος της Γαλλίας Ζισκάρ ντ' Εστέν είπε ότι «...είναι ίδια με τη συνταγματική συνθήκη που απορρίφθηκε με τα δημοψηφίσματα, ανεξαρτήτως αν δεν την ονομάζουμε τώρα έτσι... Απλώς τα εργαλεία (τα άρθρα) άλλαξαν θέση στην εργαλειοθήκη...» Υπέθετα επίσης ότι θα εξηγήσει γιατί για την ίδια περίπτωση, όπως διαβεβαιώνει ο τέως Γάλλος πρόεδρος, συνθήκη είχε το 2005 υπογράψει μαζί

με τον πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ και τους άλλους αρχηγούς των κομμάτων της αντιπολίτευσης την αίτηση διεξαγωγής δημοψηφίσματος, αλλά τώρα αντέδρασε εντελώς διαφορετικά με τη γνωστή ύφους επιστολή προς τον Γεώργιο Παπανδρέου.

Όταν όμως ήλθα σήμερα στον Πύργο και διάβασα την ομιλία του εξεπλήγην. Ο τέως Πρωθυπουργός μίλησε για τη διαφορετική γνώμη μέσα στα κόμματα, η οποία δεν πρέπει να ενοχοποιείται και για άλλα σχετικά και αυτονόητα, τα οποία η πρώτη μου δασκάλα στο 3ο δημοτικό σχολείο της οδού Λιούρδη μας είχε κατοχυρώσει. Έκτοτε το δικαίωμα της διαφωνίας και της διαφορετικότητας το ασκήσαμε επί πολλής δεκαετίας ανελλιπώς και γι αυτό ήλιωστε απομακρυνθήκαμε συνειδητά από την επαγγελματική πολιτική και επί των νεοφιλελεύθερων ημερών του. Χρειαζόταν τόσο πολλή θόρυβος και διοργάνωση ενός ολόκληρου τριήμερου συνεδριακού τουρισμού (πάντα ευπρόσδεκτος ο τουρισμός αρκεί να αποκτήσουμε και τις ανάλογες υποδομές) για τα αυτονόητα;

Δεν θα ήταν καλύτερα για να αποφύγουμε όλοι οι συνέλληνες την παραπληθυντική ερμηνευτική κατεύθυνση του τίτλου της διάλεξης, εάν δεν ήθελε να μιλήσει για την Ευρωπαϊκή Ένωση στους Ηλιείςους ιθαγενείς, να αναφέρει τουλάχιστον –ευρισκόμενος πάντα επί του ιδίου θέματος– το πόσο ανύψωσε πνευματικά, αισθητικά, ιδεολογικά και ηθικά το πολιτικό σύστημα της χώρας, η τόσο εκτεταμένη αναθεώρηση του Συντάγματος 2000-2001 που έκανε ως αρμόδιος και παντοδύναμος (κατά το πρωθυπουργοκεντρικό μας σύστημα) Πρωθυπουργός; Και επίσης γιατί δεν μπόρεσε να προστατεύσει τα δημόσια αγαθά από τις αγορές και την εμπορευματοποίηση; Ή τι αποτελεσματικά μέτρα έλαβε για να προστατεύσει την κοινωνία από το καταπιεστικό ιδιωτικό τραπεζικό κεφάλαιο, μετά και την παράδοση των δημοσίων τραπεζικών ιδρυμάτων σε αυτό;

Εξάλλου τι διαφορετικότητα και διάλογο επιθυμεί όταν καλεί στο τρίήμερο προβληματισμό μόνο όσους συμφωνούν μαζί του;

Συνέδριο σημαίνει διάλογος, διαφορετική άποψη, αντιπαράθεση, ίσως δε και σύνθεση. Την άλλη φορά, λοιπόν, για να αποκτήσει ενδιαφέρον η συνεδριακή δραστηριότητα του ΟΠΕΚ, ας καλέσει και μερικούς άλλους ομιλητές που έχουν αντίθετες ή έστω αποκλίνουσες απόψεις. Γιατί μέχρι τώρα φαίνεται ότι ο ΟΠΕΚ προωθεί τον μονοθητικό εκουγχρονισμό, οπότε πρόκειται περί ενός αυτοποινικού συστήματος έκφρασης, κάτι που ανιχνεύεται σε προ-δημοκρατικές εποχές και σε ορισμένες κλειστές λέσχες «ειδημόνων».

Εκτός εάν η διάλεξη του τέως Πρωθυπουργού ήταν ο ρηχός μεταμορφισμός μιας προαναγγελθείσας αλλιά ματαιοθείσας, με ύστερη σκέψη, πολιτικής εξαγγελίας.